

Άρειος Πάγος 328/1981, Τμ. Γ'(1)

Πηγή: ΝοΒ 29/81 σελ. 1523

Περίληψη: Εργάτης-εργατικό ατύχημα. - θάνατος προσώπου από εργατικό ατύχημα. - ευθύνη εργοδότη άσχετα από υπαιτιότητα (επαγγελματικός κίνδυνος). - παράλληλη ευθύνη και υπαίτιου κατά το άρθρ. 16 ν. 551/1915. - δεν δημιουργείται μεταξύ τους ενοχή εις ολόκληρον και δεν έχει ο εργοδότης δικαίωμα αναγωγής κατά του υπαίτιου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ.. Π. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ.. Γ. ΒΟΛΤΗΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Βασ. Νομικός, Αναστ. Ζολώτας

Επειδή εκ της διατάξεως της § 3 του άρθρ. 16 του περί κωδικοποίησης του ν. 551/1915 β.δ. της 24.7/25.8.1920, οριζούσης ότι εν περιπτώσει επιλογής της κατά τον παρόντα νόμον αποζημιώσεως, τα αυτά πρόσωπα διατηρούν την κατά το κοινόν Αστικόν Δίκαιον προσήκουσαν εις αυτούς αξίωσιν εναντίον του υπαίτιου του ατυχήματος προσώπου, εφ' όσον αυτό είναι διάφορον του κατά τον παρόντα νόμον προς αποζημίωσιν υποχρέου και εκ της τοιαύτης της § 3 του άρθρ. 930 ΑΚ διαλαμβανούσης ότι η προς αποζημίωσιν αξίωσις δεν αποκλείεται εκ του λόγου ότι άλλος υποχρεούται εις αποζημίωσιν ή εις διατροφήν του αδικηθέντος, αναφερομένης εις τας αξιώσεις αποζημιώσεως εκ θανατώσεως ή βλάβης του σώματος ή της υγείας προσώπου και εφαρμοζομένης ου μόνον εις τας προβλεπομένας αδικοπραξίας υπό του ΑΚ, αλλά και εις τας καθιερουμένας τοιαύτας υπό ειδικών νόμων εν υπαιτιότητι ή και άνευ τοιαύτης (αντικειμενικής ευθύνης) του προς αποζημίωσιν υποχρέου, συνάγεται ότι εν περιπτώσει θανατώσεως προσώπου συνεπεία εργατικού ατυχήματος τα, κατά τον ως άνω ν. 551/1915, δικαιούχα της σχετικής αποζημιώσεως, παρά του εργοδότη, πρόσωπα έχουν, συντρεχουσών των υπό των διατάξεων του κοινού δικαίου ή ετέρων τοιούτων, προβλεπομένων προϋποθέσεων, σωρευτικώς προς ταύτην αξίωσιν αποζημιώσεως και κατά του τυχόν υπαίτιου του ατυχήματος ή βάσει ετέρας διατάξεως αντικειμενικής ευθυνομένου, τρίτου προσώπου, εις τρόπον ώστε η υπό τινος τούτων καταβολή της βαρυνούσης αυτόν αποζημιώσεως δεν απαλλάσσει κατά το καταβληθέν ποσον τον έτερον της σχετικής του υποχρεώσεως αφού εις την περίπτωσιν ταύτην δεν πρόκειται περί της αυτής οφειλομένης υπό πλειόνων παροχής άτε της μεν παροχής εκ του ν. 551/1915 οφειλομένης ανεξαρτήτως ζημίας και παρεχομένης προς ενίσχυσιν του βλαβέντος λόγω του επαγγελματικού κινδύνου, της δε εξ αδικοπραξίας οφειλομένης λόγω της επελθούσης ζημίας και προς κάλυψιν ταύτης. Ούτω ενεχομένων των ανωτέρω κατά τον ως προεξετέθη τρόπον και ουχί εις ολόκληρον, άτε παθητικής εις ολόκληρον ενοχής υφισταμένης, κατά την διάταξιν του άρθρ. 481 του ΑΚ "όταν επί πλειόνων οφειλετών της αυτής παροχής έκαστος μεν τούτων υποχρεούται να καταβάλη ταύτην ολόκληρον, ο δανειστής όμως δικαιούται να απαιτήση ταύτην άπαξ μόνον", δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογήν η διάταξις του άρθρ. 926 εδ. α' περίπτ. β' του ΑΚ καθ' ην "εάν διά την αυτήν ζημίαν εκ παραλλήλου ευθύνονται πλείονες, ενέχονται πάντες εις ολόκληρον". Τέλος ούτε εκ των ως άνω διατάξεων, ούτε εξ ετέρας τινός τοιαύτης συνάγεται ότι ο καταβαλών την εκ του ως άνω ν. 551/1915 αποζημίωσιν εις τους δικαιούχους ταύτης, εργοδότης, έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του υπαίτιου του ατυχήματος τρίτου, εγκείμενον εις το να αξιώση παρ' εκείνου το όλον ή μέρος του καταβληθέντος υπ' αυτού ποσού λόγω της ως άνω αποζημιώσεως. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω αι υπό κρίσιν αγωγαί κατά την ως άνω ερευνημένην βάσιν των είναι μη νόμιμοι και δέον όπως απορριφθούν.

(1) Μετά τις Α' τμ. Α.Π. 649/74 ΝοΒ 23.184, Γ' τμ. Α.Π. 771/78 ΝοΒ 24.147, Ολ. Α.Π. 178/76 ΝοΒ 24.708 και Γ' τμ. Α.Π. 188/77 ΝοΒ 25. 1162.